

РЕШЕНИЕ

№ 2885

гр. Варна, 08.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камелия В.а

при участието на секретаря Елица Т. Трифонова
като разгледа докладваното от Камелия В.а Гражданско дело №
20223110113938 по описа за 2022 година

Предявени са искиове с правно основание чл.200 КТ и чл.86 ЗЗД от Д. К. В. срещу „К. АД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 240.60 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди за разходи за лечение вследствие на трудова злополука от 30.09.2021г. и сумата от 15 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания, безсъние, тревоги, притеснения, неудобства, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 30.09.2021г. до окончателното изплащане.

В исковата молба се излага, че ищецът работил при ответника по безсрочен трудов договор от 08.08.2016г. на длъжността „Автомонтьор“ с работно място в търговски обект в гр.Варна, Варна сервиз, находящ се на бул.***. Твърди се, че на 30.09.2021г. около 14ч. през работно време при изпълняване на трудовите му задължения , ищецът претърпял злополука, която била призната от НОИ за трудова с Разпореждане №5104-03-174/20.10.2021г. В посочения ден ищецът бил помолен от колегата си Х. да му помогне да извърши обезвъздушаване на спирачната система на оставен за ремонт автомобил Ягуар рег.№***. Сочи, че съгласно трудовата си характеристика имал задължение да оказва съдействие на колегите си, не

можал да откаже. Колата се намирала навън пред сервиза, където стояли паркирани колите за ремонт, като там колегата му бил започнал работа по нея. Колегата му го уведомил само за проблем със спирачната система на колата, по отстраняването на който той работел. Никой не бил уведомил ищеца за други технически неизправности по нея, вкл. проблем с двигателя и ръчната спирачка. Ремонтът на спирачната система трябвало да бъде извършен в халето на сервиза. С Х. се разбрали колата да бъде вкарана в него, но заходът пред сервиза на е бил свободен. Разбрали се ищецът да вкара колата в сервиза, а колегата му да следи за преминаване на други МПС с цел предотвратяване на ПТП. Двигателят на колата работел и след като взел предвид неголемия наклон на терена пред сервиза в мястото, в което стояла колата, посоката на наклона спрямо положението на колата и констатираната от него вероятност за проблем с ръчната спирачка, с цел осигуряване на колата срещу самозадвижване, я оставил на първа скорост и поставил зад едно от задните колела/дясното. Голям камък. Изчакал повече от 5 минути извън колата, за да се увери, че тя няма да потегли сама. Малко по-късно усетил леко движение на колата надолу. От информацията, с която разполагал за колата, знаел че е взел необходимите мерки срещу потеглянето ѝ и затова се надявал с минимални усилия да може да спре това движение и да предотврати ПТП. В този момент колата потеглила назад и ищецът се оказал зад отворената шофьорска врата, която го повлякла надолу. Изпитал силна болка и уплаха. Получил счупване на крака. В разпореждането на НОИ било посочено, че впоследствие е минал зад автомобила и се опитал да го спре, като десният му крак бил затиснат между два автомобила. После дошла линейка, която го откарала до Спешна медицинска помощ към МБАЛ Св.Анна –Варна, където му била поставена диагноза „ Счупване на горния край на тибията/голям пищял/ на десен крак“. След злополуката в същия ден бил повикан отново в сервиза от придружаващия го полицаи и разбрал, че автомобилът бил приет от длъжностно лице на ответника с неизрядни документи, без да е преминал технически преглед. Твърди, че това противоречало на правилата за работа в сервиза, тъй като колата в процеса на работа са налагало да бъде придвижвана вътре и извън халето, където нерядко се налагало да бъдат извършвани пътни изпитания с автомобила във връзка с възложения ремонт, което можело да доведе до нарушение на ЗДвП и до застрашаване на живота на много хора. Твърди, че освен за това

обстоятелство, не бил уведомен и за неработещата ръчна спирачка на автомобила, за проблеми с двигателя или за други технически неизправности по него. Излага, че трудно е можел да предположи за наличието на такива, след като автомобилът бил докаран в сервиза на собствен ход от собственика. Твърди, че от увреждането изпитвал силни болки, страдания и неудобства. Уплахата и болката в момента на стъпването болки много силни. За болката се наложило повече от месец да пие обезболяващи. Повече от месец не можел да спи и да се движи, имал жизненоважна нужда от чужда помощ - не можел да си вдигне крака, за да стане и да се обслужва сам. През цялото време разчитал на помощта на жена си, която освен за него се грижела и за 5 годишното им дете. По-късно въпреки болките и неудобствата започнал да се придвижва с патерици, които закупил. Продължително време изпитвал ограничение и болезнена подвижност в дясна колянна става. Имал отоци в областта на коляното, стъпалото и пръстите на десния крак. В областта на фрактурата изпитвал чести и спонтанни болки, които продължили няколко месеца. Не могъл да започне на време физиотерапия, тъй като според ортопеда костите не били калцирани в очаквания от него срок. Това станало едва в края на месец ноември 2021г. и продължило до месец април 2022г., през което време болките, страданията и неудобствата продължили. Продължаващите болки и проблеми със стъпения крак били пречка да работи пълноценно и да се чувства спокоен. Бил притеснен дали болките ще отзвучат и кога. Ползвал болнични от 01.10.2021г. до 30.03.2022г. след изтичането на този период се върнал на работа и подал молба за напускане с предизвестие и със заповед №1887/03.05.2022г. ТПО било прекратено, считано от същата дата на основание чл.326,ал.1 КТ. Твърди, че е претърпял имуществени вреди изразяващи се в разликата на полученото от него обезщетение за временна неработоспособност и заплатата, която щял да получи, ако е бил на работа в този периода. Трудовото му възнаграждение след приспадане на осигуровки и данъци възлизало в размер на 1044 лева. Твърди, че във връзка с трудовата злополука е реализирал разходи в размер на 122 лева за две патерици по 17.50 лева, ортеза 87 лева и 57 за лекарства. При всяко издаване на болничен лист заплащал по 7 лева и общо 49 лева. За всеки преглед заплащал по 2.90 лева или общо 69.60 лева за 24 прегледа.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба. Не оспорва, че от 08.08.2016г. ищецът е заемал длъжността

„Автомонтьор“ в ответното дружество, като и че трудовото му правоотношение е прекратено по негова инициатива на 03.05.2022г. не оспорва, че на 30.09.2021г. ищецът е претърпял злополука, която е обявена за трудова с Разпореждане №5104-03-174/20.10.2021г. на НОИ, както и че е бил в отпуск поради временна неработоспособност до 30.03.2022г. Твърди се, че ответникът е изпълнил задълженията си да осигури здравословни и безопасно условия на труд и е запознал работника с изискванията за това. Твърди се, че изключителна вина за настъпване на злополуката има ищецът, тъй като допуснал грубо нарушение на установените правила за безопасност на труда. Излага, се че в писмени обяснения ищецът посочил, че няколко пъти с колегата му Х. са пробвали да обезвъздушат спирачките на л.а. Ягуар и сам е предложил на колегата си да я вкарат в сервиза. Посочил, че е заходил да вкара колата, но се наложило да спре, защото минал друг автомобил, пуснал я надолу по баира, оставил я на скорост и слязъл да я подпре с камък. Тези действия на ищеца съставлявали грубо нарушение на правилата за безопасност, които му били добре известни. Преценката за преместването на колата в сервиза, предприемането на втори опит за запалването ѝ при вече неуспешен и рискован такъв, оставането ѝ на скорост на баир и подпирането ѝ с камък била на самия ищец. Предприемайки на два пъти преместване на колата, при условие, че автомобилът е бил без ръчна и крачна спирачка, ищецът сам бил създал рискова ситуация. Сочил, че ищецът притежава нужните техническо образование и подготовка за работа с автомобили, поради е могъл и е бил длъжен да вземе мерки за собствената си безопасност и следвало да е запознат как следва безопасно да премести автомобила. Твърди се, че той е пренебрегнал елементарни правила за безопасност, отнесъл се е безкритично към вече създадения риск и към опасността да настъпи инцидент с неизправния автомобил. С поведението създал реална възможност за настъпване на вредата, сам се поставил в ситуация на повишен риск и следвало да се приеме, че той я е съпричинил в максимална степен. Признанието му пред работодателя установявало, че той съзнавал нарушението, но въпреки това не положил достатъчна грижа, за да го предотврати. Поведението му съставлявало груба небрежност, поради което не можела да бъде реализирана имуществената отговорност на работодателя. Твърди се, че ищецът е причинил ПТП, установено с Акт от сектор ПП към ОД на МВР Варна. Оспорва се ищецът да е претърпял описаните в исковата

молба неимуществени вреди и се сочи, че ако е претърпял такива, те не били с такъв интензитет. Излага се, че лечението и възстановяването му са протекли нормално, в рамките на обичайния за подобен вид травми оздравителен период. Отправя се искане за отхвърляне на иска и в условията на евентуалност за ангажиране отговорността на работодателя в рамките на 5 %.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното
:

С Трудов договор №1438/08.08.2016г. Д. В. е назначен на длъжността Автомонтьор в „К.“АД. Съгласно представената длъжностна характеристика задълженията на заеманата длъжност се изразява във всички видове ремонти работи по автомобили и по рециклиране на цели изделия.

Същият е прекратен със Заповед №1887/03.05.2022г., на основание чл.326, ал.1 КТ.

Представени са копия от Книги за инструктаж по безопасни условия на труда, провеждан на работниците в ответното дружество.

Представена е работна карта от 28.09.2021г. за л.а. Ягуар, в която са вписани видовете дейности по ремонт : стартер, горивна система, спирачки. Със съкращения са посочени имената на служители, които е следвало да извършват съответните дейности по ремонт.

С Разпореждане №5104-03-174/20.10.2021г. на основание чл.60,ал.1 КСО декларираната от „К.“АД злополука, станала с Д. В. на 30.09.2021г. е приета за трудова злополука. Посочено е, че злополуката е станала през работно време и при изпълнение на трудовите задължения, като при подготовка за ремонт на лек автомобил без спирачна система и неизправен мотор, автомобилът потегля надолу по баир. Д. В. успява да мине зад автомобила и бутайки го отзад, се опитва да го спре. Автомобилът се спира в друг паркирал автомобил, при което десният крак на пострадалия е затиснат между двата автомобила. Вследствие на това Д. В. получава счупване на горния край на тибията/голям пищял/ на десния крак.

По случая е образувано ДП № 1090-2021г. по описа на Трето РУ за причиняване на средна телесна повреда.

Съставен е Акт №03-2100179 от 04.11.2021г., съставен от Дирекция“Инспекция по труда“ Варна за това, че работодателят „К.“АД не е осигурил здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите на живота и здравето на работника или служителя, да бъдат отстранени, ограничени или намалени при вкарване в ремонт в клетка на л.а. „Ягуар“ В 5339 ТА като лицето Д. В. на длъжност “автомонтьор“ управлявало л.а. отказват спирачната система, лицето се опитва да я спре, но не успява, вследствие на което лицето получава счупване на лява подбедрица. Въз основа на акта е издадено Наказателно постановление №03-2100179 от 10.11.2021г. за нарушение на чл.275,ал.1 КТ вр. чл.14, ал.1 от Правилата за здравословни и безопасни условия на труд и е наложена парична санкция.

Представена е медицинска документация от извършени прегледи на ищеца, при което е поставена диагноза Счупване на горния край на тибията/голям пищял/ и съгласно която ищецът е бил в отпуск поради временна неработоспособност за периода 01.10.2021г. до 30.03.2022г.

Представени са касови бонове за закупуване на медикаменти и заплащане на такси за манипулации в общ размер на 186.34 лева.

Представен е видеозапис от охранителната видеокамера на ответното дружество, на който е заснет процесния инцидент, същият е възпроизведен и обективиран в протоколи от съдебни заседания, проведени на 21.04.2023г. и 12.07.2023г. Така от видеозаписа се установява следното : В 13:39:25 часа излиза лице, облечено със синя горница и червени панталони, и се качва в една от колите, разположени в дясно, черната, за което представляващият на „К.“ АД посочва, че това е Е.. Лицето прави опити за потегляне с колата, в която се качва. Завива наляво и паркира колата в сервиза. На камерата се вижда мъж, за който представляващият на „К.“ АД посочва, че се казва Д.К., който е служител на търговския отдел, който влиза в същият сервиз, където беше паркирана преди това горепосочената кола, управлявана от Е.А.. В 13:42 часа служителят от търговския отдел -Д.К., излиза от сервиза. В 13:46 часа от сервиза излиза лице с червен гащеризон, за който представляващият „К.“ АД потвърждава, че е Х. А.. Лицето се връща, слиза надолу и влиза отново в сервиза. Х. А. излиза от сервиза с Е.А., говорят си и отиват заедно зад паркираните коли в дясно, като не се вижда точно до коя кола отиват. Е. се връща и влиза в сервиза. Е. отново излиза от сервиза и носи акумулатор в

ръце и го занася до първоначалното място, където беше отбелязано, че е отишъл с Х. А.. Е. отново с акумулатора се връща в сервиза. На камерата се вижда автомобил „Ягуар“ сив на цвят. Автомобил „Ягуар“, движейки се в посока от местоположението на Х. и Е., прави опит за захождане към сервиза, но неуспешен, след това дава на заден ход. Отново се правят опити за маневри и изкачване на леко баирче, намиращо се пред сервиза. Отново неуспешна маневра при изкачване, пак дава на заден ход и пак се ситиуира на същото място, от където тръгва. Х. излиза и се връща отново в сервиза. Отново излиза и се отправя към мястото, където на записа се вижда колата „Ягуар“ сребрист на цвят. Х. се връща, носейки инструмент в ръка и влиза в сервиза. Х. отново излиза с инструмент в ръка и отново се отправя към местоположението, от където беше видно, че тръгна автомобил „Ягуар“ сребрист на цвят. Друго лице, облечено в черно, излиза от сервиза и се запътва към... Лице, което излиза от сервиза и за което адв. В. посочва, че е ищецът Д. В., се запътва към местоположението на автомобил „Ягуар“ сребрист на цвят. Близко до местоположението на автомобила се вижда движение на лице с червени дрехи. Вижда се движение на хора, които затварят капак евентуално на автомобил. В 13:57:52 часа излиза черен джип „Фолксваген“, управляван от Е. и дава на заден ход, като Х. се появява в кадър и вдига ръка от местоположението на автомобил „Ягуар“ да изчака и отива до шофьора на черния „Фолксваген“, като му казва нещо. „Фолксвагенът“ потегля напред и вдясно, и след това се вижда как сребристият „Ягуар“ потегля, опитвайки се да направи заход към сервиза. Първият заход на автомобилът е в 13:53:12 часа и се вижда рег.номер на автомобила, който е В 5339 ТА. В 13:59 часа вижда се, през цялото време при маневрирането на автомобил „Ягуар“, че черният джип „Фолксваген“ стои паркиран в лявата част на екрана и непосредствено преди тръгването на „Ягуар“ а на заден ход, черният джип „Фолксваген“ маневрира на заден ход и се изгубва от кадър. От пътя с маневра ляв завой се придвижва сива кола и се опитва да влезе в халето, след което същата дава на заден ход и застава между паркирани коли. Шофьорът излиза от нея, отива в задната ѝ част, взема нещо от земята и го поставя зад задна лява гума, след което прави опит да влезе в колата. Влиза. Излиза от колата и същата потегля назад. Застава отстрани в задната част на колата, същата го понася, удря се в автомобил с червен цвят в задна дясна част след което понася лицето, което слиза от автомобила надолу

и го затиска с друг паркиран автомобил. През цялото време на записа се вижда лице от мъжки пол облечено в червено и още едно лице, облечено с тъмни дрехи... Излизат лица от сервиза 4 на брой.

Свидетелят П. В. П. излага, че до месец декември 2021г. е работил в К. АД на длъжността Автомонтьор. По време на злополуката бил на работа, но не е видял какво се случило, тъй като работел вътре. Не му е известно как Д. е отишъл да помага и дали въобще е говорил с някой от сервиза. Свидетелят сочи, че се занимавал с автоклиматици, ел.инсталации и ходова част. За спирачните системи имало други служители - Алиосман. Д. се занимавал основно с алтернатори, стартери. С приемането и издаването на автомобилите се занимавали приемчици. За извършването на ремонтите си имало карти, на които се записвало какво е извършено, какъв е бил ремонта, какво е правено по колата, какви части са вложени в колата. Соци, че са му правени първоначален и периодични инструктажи. Книгите за инструктажа стояли в библиотеката в приемната, там където стояли и другите документи. Първоначалният инструктаж го водел Е., а периодичните сами трябвало да се запознават и разписват. Прочитали си инструктажа и се разписвали. Инструктажът бил за работа с инструменти, за техниката и за работа в сервиза. Не знае обема на листите по инструктажа, инструктажът се правел често. Момичето, което работело там им носело инструктажа да се запознаят и разпишат.

Свидетелят Е. П. А. /ръководител на сервиза/ излага, че въпросният автомобил Ягуар бил приет в сервиза с много проблеми. Не палел, имал с проблеми със стартера, които били отстранени преди инцидента. Имал проблем с горивната система и проблем със спирачната система, с който се занимавал Х.. Разбрал, че той е потърсил Д. за работа по спирачната система. Излага, че не е бил свидетел на инцидента. след като Х. го уведомил, се отзовал незабавно. Видял, че автомобилът е в другия край на двора и катастрофирал с още два автомобила. Д. бил на земята с болки. Било му обяснено, че автомобилът се задвижил неконтролируемо и Д. е останал затиснат. По автомобила работили четирима работници, които били за различни ремонти. Свидетелят определял кой с какво да се занимава. Ремонтите се описвали в работна карта. При процедурата по обезвъздушаване

на спирачките много често било необходимо да има втори човек, който да асистира чрез натискане на педала на спирачката, докато друг човек минава по колелата на автомобила, за да обезвъздуши системата. Тази дейност не била възложена на Д.. Той заедно с още един човек били разпределени да работят на тезгях. Нямали ангажимент по работа с автомобили. Назначението на Д. било на работно място и нямал задължения да ремонтира, да премества или придвижва автомобили. Ремонтите се извършвали основно в работното хале, но в случай, че автомобилът не може да бъде прибран в халето, било възможно да се ремонтира и вън на двора, където е паркиран. Обезвъздушаване на спирачната система било по-удобно в халето, но можело и да се извърши навън, което било по-трудоемко. Желателно било колелата да бъдат демонтирани. От разказа на Х. има информация, че се е опитал да вкара колата, но се е уплашил, защото видял, че колата е неконтролируема, защото нямала нито крачна, нито ръчна спирачка. Уверил го, че не е карал Д. да мести автомобила, опитал да се да го разубеди. Не знае кой е дал ключовете на Д. да запали колата. Сочил, че е гледал видеозаписа и че самият той е управлявал черната кола с рег.№B8088PH, с която маневрирал много наблизо, но погледът му въобще не бил навън, защото работел по компютърната диагностика на автомобила с таблет пред очите му, сканирал данните. Излага, че мястото пред сервиза е паркинг, имало отделно каре, където се паркирали автомобилите, които чакали. В по-голяма част мястото било на фирма К.. Сочил, че той прави периодичните инструктажи в сервиза. Всеки се подписвал на шест месеца, че е запознат с инструктажите, които стоят в папки в библиотеката, където са всички документи на обекта. Запознавал ги с основните моменти да не се ударят, защото работели с инструменти. Имало ел.уреди. призовавал ги да ползват защитно облекло, ръкавици, предпазни очила. На всеки уред имало инструктаж за безопасна работа. Инструкциите били над 100 страници и било отегчително да се четат всеки път затова ги резумирал. Достъпът до инструкциите бил свободен. Нямало промяна на правилата за безопасност. Периодичният инструктаж се правел сутрин преди да започнат работа.

Свидетелят Х. Л. А. / на длъжност техник промишлена електроника в К. АД/ излага, че е бил свидетел на трудовата злополука с Д.. Сочил, че му е било възложено да ремонтира спирачната система на въпросния Ягуар, с който се случил инцидента. Преди случката се опитал да проведе необходимата

операция по обезвъздушаване на спирачната система сам, но тъй като не успял, му трябвало някой да му помогне. Влязъл в сервиза и поискал помощ от присъстващите. Драго решил да му помогне и отишъл с него. Отивайки до автомобила му казал, че ще вкара колата, защото вътре щяло да бъде по-лесно. Тъй като знаел, че колата нямала нито ръчна, нито крачна спирачка, свидетелят се опитал да го разубеди, да му обясни, че няма спирачки и това е много опасно. Но въпреки това Д. бил твърдо убеден, че трябва да вкара колата вътре напук на това, че той смятал, че това е опасно. Тръгнал да мести автомобила и след като изкачил част от баира, тя изгаснал и тръгнала назад. Той съумял да спре в първия момент, излязъл и се опитал да я подпре. Свидателят му казал да извикат помощ и да не прави повече нищо. В момента, в който свидетелят се обърнал и тръгнал към сервиза да търси помощ, той бил влязъл вече повторно в автомобила и се опитал повторно да го запали. И в този опит колата тръгнала назад и в следващия момент свидетелят видял как той се опитва да бяга, да надбяга автомобила и да застане зад него. Застанал зад колата и след като се ударила в първия автомобил, още надолу се ударила във втория и Д. бил заклещен между двата автомобила. Свидателят се притичал да му помогне. Попитал да го дали е добре и дали извикат линейка, но той първоначално отказал, може би заради шока. След разговор с Е. , който бил ръководител на сервиза, преценил, че състоянието му е тежко, кракът му не бил в естествена форма, подал сигнал на 112. Линейката дошла много бързо. През това време го избутали с двама колеги от сервиза и му помогнали да седне. Д. казал, че ще поеме вината за това, което е сторил и щетите по възстановяване на автомобилите. Линейката го взела. Дошли служители на КАТ, Инспекцията по труда. Излага, че обезвъздушаването на спирачките му е било възложено от Е., който бил управител на сервиза. Той разпределял задачите и ги възлагал. Той провеждал инструктажите. Обичайно носел книгата за подписване, казвал на две на три общите условия за безопасност, тъй като целият инструктаж бил много дълъг, казвал 5-6 точки. Например да се носят предпазни облекла, да се слагат очила, да не се пипат открити проводници, общите правила за безопасност и след това се подписвали. Правилникът бил в приеманата и всеки, който имал нужда можел да го изчете подробно и да се запознае в детайли с него. В повечето случаи ремонтите се извършвали в сервиза, но имало случаи, в които автомобилите не са в движение и било трудно да бъдат преместени. В

тези случаи, ако автомобилът е обезопасен, по правилата им било възможно ремонтът да бъде извършен навън на открито. Мястото било прилежащо на сервиза. Въпросният автомобил пристигнал с блокирани спирачки, но свидетелят не е виждал как е пристигнал. Можел да движи, но трудно и за кратко. Автомобилът бил с блокирало колело и практически нямало как да се движи, защото колелото щяло да се сурка по асфалта и трябвало да се подмени спирачната помпа навън, което свидетелят направил. След това трябвало да приведе спирачната система в състояние, което да позволява безопасно движение. Провел един път обезвъздушаване сам, но било необходимо да има още някой, за да му помогне, за да могат двамата -единият да е отвън, а другият в автомобила, за да се извърши съответната манипулация, и за да може автомобилът да се придвижи до сервиза безопасно и там да се прави каквото трябва. Навън автомобилът можел да бъде много трудно обезвъздушен. Трябвало да се обезвъздуши до състояние, в което да има поне някаква спирачка. Обяснил на Д., че автомобилът не бил в това състояние. Поне два пъти му повторил, че автомобилът няма нито ръчна, нито крачна спирачка и че е адски опасно, но въпреки това той предприел действието. Ключът бил на таблото на колата, за да могат да се въртят гумите и да бъде извършена процедурата по обезвъздушаване. Колата била обезопасена с камъни и подпори. Втори човек му трябвало за обезвъздушаване на спирачните снадки, които били на колелата. След като извикал Д., той влязъл в колата с идеята да помпи, да помага, но влизайки в автомобила, казал, че няма да помпи, а ще мести автомобила. Въпрос за вкарване на автобила в сервиза не били обсъждали. Свидателят трябвало да се погрижи да няма нищо на пътя, за да може автомобилът да влезе в халето. Не били обсъждали този въпрос, защото нещата станали много бързо. Имало един автомобил, който излиза от сервиза и стоял пред клетката, в която Д. възнамерявал да влезе. В сервиза нямало някой конкретно, който да се занимава с ремонти на спирачни системи. Всеки един се занимавал и сменял някакви компонентни по спирачната система. Д. нямал такава функция в сервиза. Той ремонтирал стартери и динамо. Алиосман също се занимавал със спирачни системи, окачване, ходова част. Драго бил първият, който се отзовал, когато свидетелят влязъл в сервиза да поиска помощ.

Свидателят М.В.С. излага, че с ищецът се познават от деца и са непосредствени комшии в гр.Аксаково, къща до къща. Знае, че той е

претърпял злополука. Бил вкъщи, когато ищецът пристигнал от 30.09.2021г. от болницата с жена си. Бил със счупен крак и двама души го носили до втория етаж, не можел да върви. Ревял от болка, не можел да стъпва и да излезе от колата. След това ходил да го вижда, водел на го на рентген, тъй като нямало кой. Първите два пъти го качвали на масата за рентген на ръце. Първата снимка била първата седмица след счупването и после на следващата. След тези една, две седмици имал същата болка. Споменал, че пие болкоуспокояващи един-два вида за болките, за да може да спи вечер. Тръгнал да излиза чак на третия месец, защото кракът не зараствал бързо. Тогава бил на патерици. Жена му си била в тях постоянно и работела от вкъщи. Имали дете, което тогава било на 4 години. Болките отзвучали след другата година лятото, след като свършила физиотерапията. Тогава започнал да върви малко по-нормално, но не можел да кляка и да се навежда както трябва. След гипсирането не можел да върви и с патерици три месеца. Не можел да се обслужва сам битово. Към настоящия момент куцал от време на време.

Свидетелят П.Г.К., която живее на семейни начала с ищеца от осем години, излага, че злополуката с него се случила на 30.09.2021г. по време на работа в К. АД. Обадил ѝ се в този ден от Спешния кабинет във Варна. Искал да отиде да прибере детето от градина, но усетила, че се е случило нещо по гласа му, тъй като не звучал добре и отишла при него. Бил много разстроен и плачел. Не знаел какво говори, защото бил много изплашен. Болеше го кракът. Поседели в Спешния център, докато го прегледат. Сложили му шина и ги пуснали да си ходят. След това не можел да се обслужва сам. Тя трябвало да бъде вкъщи. Около три, четири месеца работела от вкъщи, защото той дори и до тоалетната не можел да ходи сам. Силните болки не минали бързо, все още имал някакви болки. Поне два месеца болките били силни и постоянни. Сменяли обезболяващите лекарства, защото не можел да пие едни и същи. Започнал да се изправя сам с патерици два месеца. Постоянно охкал и пъшкарал вкъщи от болки. Сънят му бил нарушен, през деня лежал, защото не можел да прави друго. Ходел на прегледи при лекар с чужда помощ. Понякога се налагало двама души да му помагат, защото свидетелката не можела да го вдигне, за да пренесе до колата, до рентгена. Физиотерапията започнала по-късно, защото възстановяването било по-бавно от очакваното. Нямало достатъчно калциране, което било необходимо за започването ѝ.

Имал синини и отоци по целия крак, които се задържали доста време. Към момента, ако натоварел крака по време на разходка, изкачване на стълби, започвал да го боли. Понякога, като че ли самото му коляно изтървало.

Съгласно заключението на проведената по делото СМЕ на 30.09.2021г. Д. В. е получил счупване на големия пищял на дясната подбедрица горна трета. Проведено е лечение с гипсова имобилизация. След получаване на травматичното увреждане е налице оток, болка и невъзможност за извършване на предвижване, като болката и отокът перестират в рамките на 2-3 седмици, а ограничение в предвижването до момента на сваляне на гипсовата имобилизация и последващия етап на раздвижване. Травматичните увреждания от този вид отзвучават в рамките на около 4-5 месеца, като към настоящия момент е налице ограничено сгъване на дясната колянна става, намален обем на мускулатурата на десния долен крайник и накуцваща походка. При изслушване на заключението вещото лице пояснява, че интензитетът е най-силен, първоначално в рамките на две, три седмици, когато е нарушена тотално функцията на крайника – тогава, когато той не може да стъпва и всяко едно стъпване води до болка в областта на ставата. В момента ищецът е с намалена мускулатура, намалено сгъване на колянната става и накуцваща походка. За да възстанови походката и обема му, е необходима и към настоящият момент сериозна рехабилитация, тъй като продължителното неразгъване и затруднено сгъване на ставата води до оформяне на една т.нар. контрактура или невъзможност на пълно ползване на ставата, и има възможност да остане инвалид. Обемът на мускулатурата се възстановява с натоварване, постепенно натоварване за определени мускулни групи, в конкретния случай за бедро и подбедрица, което се извърша при рехабилитация.

Съгласно заключението на СГЕ подписите, положени в Книга за инструктаж на работниците и служителите по безопасност, хигиена на труда и противопожарна охрана срещу Д. К. В. на дати 20 и 21.02 2020г. и 21 и 22 2019 г. са изпълнени от Д. К. В., а за дати 06.08.2020г.; 22.06.2020г.; 02.02.2021г.; 04.11.2020г.; 22.10.2020г.; 15.05.2019г.; 15.02.2019г.; 18.05.2018г. не са изпълнени от него.

Съгласно заключението на проведената по делото ССЧЕ размерът на полученото обезщетение за временна неработоспособност от ищеца за

периода 01.10.2021г. – 30.03.2022г. е 4 231.74 лева, а размерът на възнаграждението, което същият би получил, ако беше полагал труд в този период е 5 213.20 лева в брутен размер и 4045.34 лева в нетен размер.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Отговорността на работодателя по чл. 200 КТ е обективна, безвиновна. Основание за ангажиране на отговорността на работодателя на посоченото основание е наличие на трудово правоотношение с пострадалото лице, като предмет на репатриране са всички действително претърпени имуществени и неимуществените вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането /в този смисъл т.6 от ППВС № 4 от 30.10.1975г./. Съобразно правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК за разпределение на доказателствената тежест в процеса, ищите следва да установят, в условията на пълно и главно доказване, кумулативното наличие на следните предпоставки: 1./ наличие на валидно трудово правоотношение между пострадалото лице и ответника – работодател по време на действие, на което е настъпила трудова злополука, в резултат на която е причинено увреждане на здравето на работника, довело до смърт; 2./ наличие на причинени вреди; 3./ причинно – следствена връзка между увреждането и причинените вреди.

Не е спорно и от представените по делото доказателства се установява, че ищецът се е намирал в трудови правоотношения с ответника. Безспорно се установява също, че на 30.09.2021г. по време на работа ищецът е претърпял инцидент, вследствие на който е получил травматични увреждания : счупване на големия пръст на дясната подбедрица горна трета. С Разпореждане №5104-03-174/20.10.2021г. на основание чл.60,ал.1 КСО декларираната от „К.“АД злополука, станала с Д. В. на 30.09.2021г. е приета за трудова злополука.

Въз основа на съвкупна преценка на данните от видеозаписа и събраните гласни доказателства съдът приема, че механизмът на настъпване на трудовата злополука е бил следния : при опит да придвижи автомобил Ягуар от мястото, където същият е бил паркиран, към халето за ремонт, след изминаване на определено разстояние от първоначалната точка, в която автомобилът е бил установен и невъзможност за това, спирайки автомобила на терен с денивация, и предприемайки предпажителни мерки /

подпиране на задно дясно колело с предмет(вероятно камък)/, и в опит отново да потегли към халето, след потегляне на автомобила на заден ход, ищецът слиза от автомобила, застава зад него опитвайки се да спре самозадвижването му, като същият го повлича и на заден ход, първо се удря в един автомобил и след това го затиска в друг паркиран след наклона автомобил.

Ответната страна е направила възражение за съпричиняване с твърденията, че пострадалият е допринесъл за трудовата злополука при наличието на изключителна вина за настъпване на злополуката има ищецът, тъй като допуснал грубо нарушение на установените правила за безопасност на труда, като е пренебрегнал елементарни правила за безопасност, отнесъл се е безкритично към вече създадения риск и към опасността да настъпи инцидент с неизправния автомобил. Твърди се, трудовата злополука е съпричинена от ищеца в максимална степен.

Съгласно чл. 201 ал. 2 КТ, отговорността на работодателя може да се намали ако пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност.

В КТ няма дефиниция на понятието “груба небрежност”, за това по аналогия следва да се приложи текстът на чл. 11 ал. 3 НК/ в този смисъл Решение №1026/18.12.2009г. по гр.д. №4001/2008г. по описа на ВКС, I г.о./. Според тази разпоредба, непредпазливостта бива съзнавана и несъзнавана. Грубата небрежност е съзнавана непредпазливост. Небрежността ще е груба когато работникът е съзнавал, предвиждал, настъпването на вредоносните последици, но е мислел да ги предотврати. Грубата небрежност е форма на вината, която представлява степен на небрежността, изразяващо се в поведение, което и най-небрежният не би извършил. При трудовата злополука има съпричиняване, когато работникът извършва работата без необходимото старание и внимание и в нарушение технологичните правила и на правилата за безопасност. Намаляването на отговорността на работодателя следва да се приложи само при допусната груба небрежност-липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност. Съпричиняването при допусната груба небрежност има своите степени, които в съответствие с обективното съотношение на допринасянето за трудовата злополука с оглед на всички конкретни факти и обстоятелства са критериите за намаляване на

обезщетението.

Предвид всички събрани по делото доказателства съдът приема, че в нарушение на чл.33 от ЗЗБУТ ищецът не е положил грижи за здравето и безопасността си в съответствие с инструкциите, дадени от работодателя и квалификацията която има, предвид че е предприел действия по придвижване на автомобил с проблеми в горивната и спирачната система, което го е поставило в невъзможност да контролира управлението му, след аварийно спиране на автомобила не е предприел адекватни мерки по предотвратяване на самозадвижването му с оглед денивелацията на терена и с цел предотвратяване на ПТП, като след самодвижването, застава зад движещия се автомобил с цел да го спре. Тези действия водят до извод, че ищецът е извършил работата при липса на следващото се старание и внимание, в нарушение на основни технологични правила и изисквания за безопасност. Не е налице такава груба небрежност по смисъла на закона, която да изключи отговорността на работодателя. Действията на ищеца са били насочени към опазване на поверения за ремонт автомобил, което също следва да бъде отчетено.

Установява се, че от страна на работодателя е налице неизпълнение на задълженията по чл.275,ал.1 КТ да осигури здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работника или служителя да бъдат отстранени, ограничени или намалени. Работодателят е допуснал нарушения на правилата по т.10 и т.11 от Приложение №1 към чл.1,ал.2 от Наредба №12 от 27.12.2004г за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд при работа с автомобили. От видеозаписа се установява, че автомобилът не е бил осигурен на пост или работно място, предназначено за ремонта му. Същият е бил извън сервиза, на импровизиран паркинг, като от данните на свидетеля Х. А. – служител на работодателя, на който е бил възложен ремонта на спирачната система, се установява, че не е могъл да се прави сам с дейността на по този ремонт и е поискал помощ от колеги, на което се е отзовал ищеца. Ръководителят на сервиза Е. А. също сочи, че ремонтите се извършват основно в халето Ремонтите се извършвали основно в работното хале, но в случай, че автомобилът не може да бъде прибран в халето, било възможно да се ремонтира и вън на двора, където е паркиран. Обезвъздушаване на спирачната система било по-удобно в халето,

но можело и да се извърши навън, което било по-трудоемко. Така от изнесеното от свидетелите се изяснява, че дейността по ремонта на спирачки може да се извърши извън сервиза, но така е по-трудно, което е мотивирало ищеца да извърши действия по преместването му в халето. Налице е и нарушение на изискването за поставяне на табелка с надпис на таблото на автомобила за забрана за извършване на определена дейност с него с оглед безопасната работа по него с оглед на обстоятелството, че е приет за обслужване на горивна и спирачна система, което предполага забрана за придвижването му. Обстоятелството, че свидетелят е предупредил ищеца за опасността и проблемите на автомобила не изключват задължението на работодателя в този смисъл. Нарушено е и изискването на чл.6 и чл.7 от

Наредба №12 от 27.12.2004г за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд при работа с автомобили като в конкретния случай работодателят не е предприел всички необходими мерки за осигуряване на безопасните условия при ремонт на автомобили с такива повреди, не е предвидено в правилата на работодателя как следва да се процедира при извършването на ремонтните дейности и при необходимост от работа в сервиза как следва да се извърши придвижването му от паркинга и при съобразяване на денивелацията на терена, водещ до сервиза. Не е осигурен и ефективен контрол за извършване на работата без риск съгласно чл.16, ал.1 ЗЗБУТ. Обстоятелството, че ремонтът не е бил възложен на ищеца няма отношение към предприетите от него действия, тъй като съгласно длъжностната му характеристика същият има задължение да извършва всички видове ремонти работи по автомобили. Не е изпълнено и задължението за периодичен инструктаж. Независимо от начина на извършването му дали същият е бил прочитан или ли е бил предоставен за запознаване от служителите, се установява, че ищецът не е преминавал инструктаж от 2020г., тъй като съгласно заключението на проведената СГЕ подписите в списъка на преминалите инструктаж срещу Д. К. В. на дати 20 и 21.02 2020г. и 21 и 22 2019 г. са изпълнени от Д. К. В., а за дати 06.08.2020г.; 22.06.2020г.; 02.02.2021г.; 04.11.2020г.; 22.10.2020г.; 15.05.2019г.; 15.02.2019г.; 18.05.2018г. не са изпълнени от него.

Всичко изложено мотивира съдът да приеме, че трудовата злополука е съпричинена от ищеца, като след преценка на допуснатите от работодателя нарушения намира, че приносът на работодателя за настъпване на

злополуката значително превишава този на ищеца и го определя в размер на 70%, а приносът на ищеца е в размер на 30%.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД размерът на обезщетението за неимуществени вреди трябва да е съобразен с обществения критерий за справедливост. Неимуществените вреди нямат парична оценка, поради което обезщетението за тях се определя по вътрешно убеждение от съда. Справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите блага са имали за своя притежател. В този аспект справедливостта по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а тя се извежда от преценката на конкретните обстоятелства, които носят обективни характеристики - характер и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителността и степен на интензитет, възраст на увредения, контактите и социалния живот, икономическото положение в страната и въобще всички обстоятелства, имащи отношение към претърпените морални страдания, преценявани с оглед конкретиката на случая.

Съгласно заключението по СМЕ травматичните увреждания от вида, получен от ищеца, отзвучават в рамките на около 4-5 месеца, като към настоящия момент е налице ограничено сгъване на дясната колянна става, намален обем на мускулатурата на десния долен крайник и накуцваща походка. Интензитетът е най-силен, първоначално в рамките на две, три седмици, когато е нарушена тотално функцията на крайника – тогава, когато той не може да стъпва и всяко едно стъпване води до болка в областта на ставата. В момента ищецът е с намалена мускулатура, намалено сгъване на колянната става и накуцваща походка. За да възстанови походката и обема му, е необходима и към настоящият момент сериозна рехабилитация, тъй като продължителното неразгъване и затруднено сгъване на ставата води до оформяне на една т.нар. контрактура или невъзможност на пълно ползване на ставата, и има възможност да остане инвалид. Обемът на мускулатурата се възстановява с натоварване, постепенно натоварване за определени мускулни групи, в конкретния случай за бедро и подбедрица, което се извършва при рехабилитация. Съобразните гласни доказателства чрез разпита на свидетелите П.Г.К. и М.В.С. се установява, че в период от 2-3 месеца след инцидента ищецът не е могъл да се придвижва, да се обслужва самостоятелно

и е търпял силни болки, за което е приемал медикаменти. Последвал е период не придвижване с патерици. Все още моменти на ограничение при движение и болки, които не са отшумяли. Установените факти предпоставят обезщетение в поискания от ищеца размер на 15 000 лв., което съдът намира за справедливо и съответстващо на разпоредбата на чл. 52 ЗЗД. Обезщетение в по-нисък размер съдът счита, че няма да доведе до репарирание на вредите в техния действителен размер и няма да бъде в съответствие с обществения критерий за справедливост, каквото е изискването на закона.

Съдът приема, че в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите телесни увреждания се намират извършените разходи за медикаменти и манипулации, като са налице доказателства, че същите възлизат в размер на 186.34 лева.

При съобразяване на процента на съпричиняване, приет от настоящия съдебен състав претенцията на ищеца следва да се уважи за 10 500 лева за претърпени неимуществени вреди и 130.44 лева за разходи във връзка с лечението, като съответно следва да се отхвърли за разликата до 15 000 лева и 240.60 лева.

По разноските :

С оглед изхода на делото в полза на ищеца следва да се присъдят разноски за възнаграждение с оглед уважената част от иска, на основание чл.78,ал.1 ГПК, както следва в размер на 1686.86 лева.

С оглед изхода на делото ответната страна има право на разноски съобразно отхвърлената част от иск, на основание чл.78,ал.3 ГПК, които възлизат както следва : 30 лева за внесен депозит за експертиза, 1.50 лева за заплатена такса за СУ и 450 лева за адвокатско възнаграждение.

На основание чл.78,ал.6 ГПК ответната страна следва да бъде осъдена да заплати държавна такса върху уважения размер на иска в размер на 425.22 лева и депозит, внесен от бюджета на съда за провеждане на СМЕ в размер на 210 лева.

Воден от горното съдът :

РЕШИ:

ОСЪЖДА „К.“АД, ЕИК : 103002253 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.“Марко Балабанов“ 47 **ДА ЗАПЛАТИ НА** Д. К. В., ЕГН; ***** с адрес гр.Варна, ул.“Вяра“ бл.6, вх.В, ет.5,ап.37 сумата от **10 500 /десет хиляди и петстотин/ лева**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди следствие на трудова злополука от 30.09.2021г., изразяващи се в болки, страдания, безсъние, тревоги, притеснения, неудобства и сумата от **130.44/сто и тридесет лева и четиридесет и четири ст./ лева**, представляваща обезщетение за имуществени вреди за разходи във връзка с лечението ведно със законната лихва върху сумите, считано от 30.09.2021г. до окончателното изплащане, на основание чл.200, ал.1 КТ, **КАТО ОТХВЪРЛЯ ИСКА** за разликата до 15 000 лева за неимуществени вреди и за разликата до 240.60 лева за имуществени вреди.

ОСЪЖДА „К.“АД, ЕИК : 103002253 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.“Марко Балабанов“ 47 **ДА ЗАПЛАТИ НА** Д. К. В., ЕГН; ***** с адрес гр.Варна, ул.“Вяра“ бл.6, вх.В, ет.5,ап.37 сумата от **1686.86 /хиляда шестстотин осемдесет и шест лева и осемдесет и шест ст./лева**, представляваща разноски по делото, на основание чл.78,ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА Д. К. В., ЕГН; ***** с адрес гр.Варна, ул.“Вяра“ бл.6, вх.В, ет.5,ап.37 да заплати на „К.“АД, ЕИК : 103002253 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.“Марко Балабанов“ 47 сумата от **481.50/четиристотин осемдесет и един лева и петдесет ст./лева**, представляваща реализирани разноски в производството по делото, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

ОСЪЖДА „К.“АД, ЕИК : 103002253 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.“Марко Балабанов“ 47 да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд –гр.Варна сумата от **635.22 /шестстотин тридесет и пет лева и двадесет и две ст./ лева** , представляваща дължима държавна такса и изплатен от бюджета на съда депозит за експертиза, на основание чл.78,ал.6 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред ВОС.

Съдия при Районен съд – Варна: _____